

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208696
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8817208696.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu: L. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX J. W., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: VÚB leasing, a.s., IČO 31 318 045, so sídlom Mlynské Nivy 1, 820 05 Bratislava, právne zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Nám. Sv. Egídia 40/93, 058 01 Poprad, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 3Csp/344/2017-112 zo dňa 17. mája 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3.740,35 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.470,35 eur od 05.05.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne posúdil okrem iného ustanovením § 2 písm. a) a b), § 3 odsek 1, 2, § 4 odsek 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 odsek 1, 2, 3 a 4, § 53 odsek 1, 5, § 54 odsek 1, § 451 odsek 1, 2, § 517 odsek 1, 2, § 107 odsek 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 22.11.2017 voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3.740,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.740,35 eur, od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu. Ide o zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.01.2008. Predmetom zmluvy bolo financovanie kúpy motorového vozidla v hodnote 279.000,- Sk (9.261,10 eur). Pri kúpe tovaru zaplatil akontáciu 100.440,- Sk (3.334 eur). Žalovaný mu teda poskytol úver vo výške 178.560,- Sk (5.927,11 eur), s mesačnou splátkou 5.909,- Sk (196,14 eur), ročnou úrokovou sadzbou 23,36 % a počtom splátok 72. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvoril ako spotrebiteľ so žalovaným, dodávateľom finančnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2/ - konkrétne podľa ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí

musí obsahovať - konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona); výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona; RPMN a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 písm. j) zákona. Zmluva č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.01.2008 neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 31,89 %. Hodnota RPMN sa vypočítava zo vzorca na výpočet RPMN. Správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky vychádza 40.61%. Tak podstatný rozdiel vo výške RPMN má ten istý dôsledok ako neuvedenie RPMN. Navyše žalobca poukazuje na to, že tak dôležitý údaj, ako je RPMN, je v zmluve uvedený menším písmom, než ostatné parametre zmluvy, čo považuje za nekalú obchodnú praktiku zo strany žalovaného. Zmluva č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.01.2008 neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g), i), j) zákona, preto je predmetný úver podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Bezodôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi jeho platbami vo výške 9.667,46 eur a výškou úveru 5.927,11 eur, teda 3.740,35 eur. O skutočnosti, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil, sa dozvedel od Združenia Brániť sa opláť - BSO, v mesiaci máj 2016. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe, sudy opakovane posúdili konanie dodávateľov, ktorí porušujú spotrebiteľské právo, ako úmyselné konanie, vedúce k ich bezodôvodnému obohateniu na úkor spotrebiteľov, čo má za následok desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu (rozsudok Krajského súdu v Prešove. sp. zn. 21Co/72/2014 zo dňa 19.03.2015). Žalovaný podniká v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov neohraničenému okruhu fyzických osôb, a znalosť zákona v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere (uznesenie Najvyššieho súdu. sp. zn. 6M Cdo/9/2012 zo dňa 16.01.2013).

4. Žalobca k žalobe doložil Zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.01.2008, výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver pomocou internetovej kalkulačky, potvrdenia o platbách za rok 2008, 2009, 2010, 2011, Prehlásenie združenia. Súhlas so spracúvaním osobných údajov, Plnú moc na zastupovanie žalobcu v konaní.

5. Zo Zmluvy a Zmluvy o zabezpečení č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.01.2008, vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalobcom ako klientom. Predávajúcim bol v zmysle tejto zmluvy AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., ktorý vystupoval v zmysle zmluvy aj ako sprostredkovateľ. Predmetom financovania bol G.. Dohodnutá kúpna cena predmetu financovania bola vo výške 279.000,- Sk (9.261,10 eur). Výška splátky dohodnutá v zmluve bola 5.909,- Sk (196,14 eur), splatná vždy 4.dňa v mesiaci. Manipulačný poplatok vo výške 1.190,- Sk (39,50 eur). Počet splátok 72. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 04.02.2008. Poskytnutá výška úveru bola 178.560,- Sk (5.927,11 eur). Ročná úroková sadzba bola v zmysle zmluvy dohodnutá vo výške 23,36 %.

6. V zmysle Zmluvy za účelom zabezpečenia riadneho splnenia povinnosti klienta sa zmluvné strany dohodli na zriadení záložného práva k predmetu financovania v zmysle ust. § 151 Občianskeho zákonníka. Predmetom zmluvy o zabezpečení je zriadenie záložného práva na zabezpečenie zaplatenia pôžičky, príslušenstva, poplatkov, pokút, sankčných úrokov a ďalších pohľadávok prináležiacich spoločnosti z pôžičky poskytnutej klientovi. Najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka spoločnosti zabezpečuje je 178.560,- Sk (5.927,11 eur).

7. Z Formuláru o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo okrem toho, čo je uvedené v Zmluve, výška RPMN vyplývajúca z návrhu zmluvy o spotrebiteľskom, priemerná RPMN pre zodpovedajúci typ spotrebiteľského úveru uvedená nebola. Podľa tohto formulára, poplatok za preverenie bez uvedenia výšky, predstavoval náklady nezahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov.

8. Žalovaný vo svojom písomnom podaní zo dňa 21.05.2018 uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Zastáva názor, že Zmluva a zmluva o zabezpečení č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.01.2008 (ďalej len „Zmluva“) obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a v žiadnom prípade ju nemožno považovať za neplatnú. Vo vzťahu k námietke, že Zmluva neobsahuje podstatné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) a i) ZoSÚ - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov a ich rozlíšenie a konečnú splatnosť; udáva žalovaný nasledovné: Žalovaný má za to, že v Zmluve o pôžičke je v článku Spôsob financovania uvedená výška splátky - 5.909 Sk ako aj počet splátok

72, ako aj termíny splátok 4. dňa v mesiaci, dátum prvej splátky 04.02.2008. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti je zhodný s dátumom splatnosti konečnej splátky. Ide o logické vyústenie vyššie uvedených údajov. Podľa žalovaného bola konečná splatnosť určená zrozumiteľne a určito. Okrem toho žalovaný poukazuje na to, že zákon nepredpisuje formu, ako má byť uvedená konečná splatnosť, žalovaný má za to, že vyššie uvedeným si splnil svoju povinnosť, a to uvedenie termínu konečnej splatnosti. Žalovaný má za to, že v Zmluve je uvedený údaj požadovaný ustanovením § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ. Podľa žalovaného zákon platný a účinný v čase podpisu Zmluvy nepožadoval samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti úrokov, istiny; nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky a poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a pod. Ak sa totiž jednou splátkou uhrádza aj istina a úrok, potom záväzok je splnený pripísaním sumy úhrady na účet veriteľa. To znamená, že v prípade, ak splátkou sa uhrádza aj istina aj úrok, nemá rozlišovanie danej splátky na časť istina a časť úrok žiadny reálny a praktický význam. Žalovaný ďalej poukázal, že aj Zmluva obsahuje výšku splátky, termín splatnosti, ako aj počet splátok. Žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia dôvodiac tým, že pôžička poskytnutá na základe Zmluvy má byť podľa jeho názoru bezúročná a bez poplatkov a teda od žalovaného sa domáha vydania prijatého plnenia nad rámec požičanej istiny. Žalovaný však predovšetkým poukazuje na dôvody vyššie popísané a na skutočnosť, že predmetná pôžička má všetky zákonné náležitosti a nie je daný dôvod na to, aby bola považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Ak by však súd dospel k záveru o dôvodoch pre posúdenie úveru ako bezúročný a bez poplatkov, žalovaný vznáša námietku premičania v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa § 107 ods. 1, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Žalobca sa podanou žalobou domáha práva na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu plnenia splátok úveru zo Zmluvy o pôžičke, ktorá obsahovala aj úrok, pričom sa domnieva, že žalovaný nemá nárok na úroky z dôvodu, že Zmluva o pôžičke sa má považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v nadväznosti na dikciu § 103 Občianskeho zákonníka sa každá splátka spotrebiteľského úveru považuje za samostatný peňažný dlh, ktorý sa v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka samostatne premlčuje odo dňa zročnosti jednotlivej (každej) splátky samostatne. Žalobca uhradil poslednú splátku úveru v roku 2012, žaloba bola na súd podaná dňa 22.1.2017. Splátky úveru sú teda premlčané tak v subjektívnej ako aj objektívnej lehote. Ohľadne dĺžky trvania premlčacej doby žalovaný dáva do pozornosti súdu Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 10.1.2018, sp.zn. 3Cdo/169/2017, ktorým súd potvrdil, že aj v spotrebiteľských veciach sa začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty viaže na vedomosť o skutkových okolnostiach, teda nie právnych, a teda kedy sa spotrebiteľ, v našom prípade žalobca dozvedel ako možno jeho nárok právne kvalifikovať, ale rozhodujúca je tá skutočnosť, že sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podstatné je, kedy žalobca získal znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie, teda kedy nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a osobe obohateného. Podľa Rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. ICdo/67/2011, podľa ktorého: „Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné.“ Odvolací súd poznamená, že toto rozhodnutie citovala aj žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu, citovala však len úvodnú časť rozhodnutia, necitovala poslednú vetu, ktorá je pre posúdenie a vysvetlenie otázky začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty významná. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/255/2017-136 zo dňa 28.12.2017 je pre posúdenie momentu začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby podstatná znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie dovodiť (na základe ktorých možno podať žalobu na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia), nie znalosť právnej kvalifikácie. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je tak objektivizovaný vedomosťou o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodiť bezdôvodné obohatenie. Iba takto chápaný začiatok plynutia premlčacej lehoty možno dokazovať. Podľa

rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26Cdo/785/2011 vzhľadom na totožnú právnu úpravu §107 Občianskeho zákonníka aplikovaného v danej veci, podľa ktorého: „Pro počátek subjektivní promlčecí doby podle § 107 odst. 1 ObčZ je v případě bezdůvodného obohacení získaného plněním z neplatné smlouvy rozhodující vědomost oprávněného o těch skutkových okolnostech, z nichž lze dovodit, že smlouva, z níž bylo plněno, je neplatná. Není přitom významné, zda oprávněný má takové právní znalosti, aby byl subjektivně schopen posoudit uvedené skutkové okolnosti a zjistit, že smlouva, podle níž plnil, neplatná skutečně je.“ Najvyšší soud ČR ďalej v rozsudku sp. zn. 28 Cdo 3166/2009, dospel k záveru: „Pro počátek běhu dvouleté subjektivní promlčecí doby pro vydání plnění z bezdůvodného obohacení je rozhodný den, kdy se oprávněný skutečně dozví o tom, že došlo na jeho úkor k získání bezdůvodného obohacení a kdo je získal. Vyžaduje se skutečná (prokázaná) vědomost oprávněného a tedy nepostačuje, že měl možnost se potřebné skutečnosti dovědět i dříve. Touto vědomostí pritom ustanovení § 107 odst. 1 obč. zák. nemíní znalost právní kvalifikace, nýbrž skutkových okolností, z nichž lze odpovědnost za bezdůvodné obohacení dovodit (obdobne napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ze dne 29.03.2007. sp. zn. 33 Odo 528/2006, ze dne 27.03.2007. sp. zn. 33 Odo 306/2005). Ďalej žalovaný poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28Cdo/685/2011, v ktorom sa uvádza, že „Pokud tak žalobkyně z důvodu právní neznalosti neučinila a svého práva se začala domáhat až po té, co byla na právní stránku věci upozorněná kontrolním závěrem NKÚ, nemůže to mít vliv na její presumovanou vědomost (v souladu se zásadou neznalost zákona neomlouvá) a tedy ani na počátek běhu subjektivní lhůty ve smyslu § 107 ods. 1 Obč. zák.“. Skutkovou okolnosťou, od ktorej sa odvíja plynutie subjektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia je zaplatenie splátok úveru žalovanému. Už vtedy žalobca vedel o osobe, ktorá sa na jeho úkor údajne bezdôvodne obohatila, teda, že žalovaný mu poskytol finančné prostriedky na základe, podľa názoru žalobcu, bezúročného úveru. Tiež mal k dispozícii údaje o skutočnostiach rozhodujúcich pre vyčíslenie výšky bezdôvodného obohatenia. Žalovaný dáva do pozornosti súdu tiež tú skutočnosť, že žalobca v žalobe uvádza, že sa o údajnom bezdôvodnom obohatení žalovaného dozvedel od Združenia Brániť sa oplatí - BSO v máji 2016, pričom žalobca je zastúpený tým istým právnym zástupcom už minimálne od roku 2013. Ide teda o účelové tvrdenie žalobcu nakoľko Zmluvou, ktorá je predmetom tohto konania sa jeho právny zástupca zaoberal už v roku 2013 a dňa 13.02.2013 podal na Okresný súd Vranov nad Topľou žalobu, ktorou sa domáhal určenia, že rozhodcovská doložka v Zmluve č. XXXXXXXXXX, teda tej istej zmluve, ktorá je predmetom prebiehajúceho konania je neplatná. Na základe uvedeného je zrejmé, že údajný nárok žalobcu je premlčaný tak v objektívnej ako aj subjektívnej premlčacej lehote.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 11.07.2018 uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu. Takisto potvrdil tú skutočnosť, že obdržal písomné vyjadrenie k žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 21.05.2018 spolu aj s prílohami z čl. 43. K tomuto písomnému vyjadreniu zástupcu žalovaného zo dňa 21.05.2018 uvádza, že námietka premlčania, ktorú vzniesol žalovaný v tomto písomnom vyjadrení zo dňa 21.05.2018 je nedôvodná. Rozhodovacia prax sa s argumentmi žalovaného vyporiadala už v minulosti. Paradoxne rozhodnutia najvyššieho súdu, či už Najvyššieho súdu SR alebo Najvyššieho súdu Českej republiky, ktoré cituje žalovaný vo svojom vyjadrení, sú v prospech tvrdení žalobcu. Tieto rozhodnutia, ktoré predložil zástupca žalovaného spolu s vyjadrením zo dňa 21.05.2018 hovoria o tom, že subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začína plynúť od momentu, kedy sa žalobca preukázateľne dozvie o tom, že veriteľ sa na jeho úkor obohatil. Nemožno stotožňovať vykonané platby s vedomosťou bezdôvodného obohatenia, keďže žalobca ako bežný spotrebiteľ úveroval veriteľovi - žalovanému spotrebiteľské úvery. Žalobca veril tomu, že veriteľ bude dodržiavať všetky zákonné povinnosti, ktoré mu zo zákona vyplývajú. Skutočnosti o tom, že žalobca sa dozvedel, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil, sa žalobca dozvedel až od združenia Brániť sa oplatí v mesiaci máj 2016, kedy žalobca predložil združeniu Brániť sa oplatí všetky potrebné podklady súvisiace s týmto prípadom. Až vtedy uvedené združenie Brániť sa oplatí prvýkrát mohlo posúdiť či ide o bezdôvodné obohatenie. Ani skutočnosť, že totožný právny zástupcu žalobcu, ktorý zastupoval žalobca v konaní v roku 2013 o zrušenie rozhodcovského rozsudku, resp. o neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepreukazuje, že žalobca v tom čase vedel o bezdôvodnom obohatení, resp. či sa táto problematika medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom preberala. Predmetom konania v roku 2013 bola neplatnosť rozhodcovskej doložky. Nebolo v roku 2013 posudzované, či ide o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Pokiaľ sa týka splynutia subjektívnej premlčacej doby, od oboznámenia združenia spotrebiteľa so vznikom bezdôvodného obohatenia je potrebné v danej právnej veci aplikovať 10-ročnú premlčaciu lehotu. Súdu krátkou cestou predložil rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co/243/2016 z 02.02.2017 a rozsudok Krajského súdu v Prešove 7Co/155/2016 z 27.02.2017. Obidve rozhodnutia boli vydané vo vzťahu k spoločnosti Consumer - žalovaného.

10. Podľa právneho zástupcu žalovaného, uvedené na pojednávaní dňa 11.07.2018, okrem toho, čo je uvedené v tomto písomnom vyjadrení, je podľa ich názoru zmluva uzavretá so žalobcom obsahuje všetky náležitosti, ktoré sú obligatórne dané, zotrval na námietke premlčania, poukázal na rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré doložil ako dôkaz spolu s písomným vyjadrením. Má za to, že žalobca sa o tom, že žalovaný sa na jeho úkor údajne bezdôvodne obohatil, zistil najneskôr v roku 2013, keďže zmluvu, ktorá je predmetom tohto konania si nechal posúdiť právnym zástupcom, ktorý ho zastupuje v tomto konaní o čom predložili dôkaz rozsudok Okresného súdu vo Vranove nad Topľou sp. zn. 9C/69/2013. Preto z uvedených dôvodov má za to, že žaloba žalobcu je v plnom rozsahu nedôvodná a žiadal ju zamietnuť. Uplatnil si aj náhradu trov konania.

11. Dňa 04.01.2019, vydal súd uznesenie, č. k. 3Csp/344/2017 - 95, o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom doterajšieho žalovaného Consumer Finance Holding, a.s., a to novým žalovaným VÚB leasing, a.s.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.01.2019.

12. Na pojednávaní dňa 20.03.2019 právny zástupca žalovaného uviedol, že má za to, že ohľadom začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty existujú na Slovensku dva názory vo vzťahu ku konkrétne prejednávanej veci. Jeden z tých názorov vyslovil najvyšší súd v rozhodnutí, ktoré už citoval a tento názor spočíva v presvedčení, že začiatok subjektívnej premlčacej lehoty neplynie od vtedy, od kedy sa žalobca skutočne dozvedel o tom, že mu vznikla škoda, resp. bezdôvodné obohatenie, ale odkedy sa o tom prvýkrát dozvedieť mohol. To znamená, najvyšší súd niekoľkokrát judikoval, že nie je vecou žalobcu, aby si zvolil ľubovoľný deň porady s právnym zástupcom, od ktorého potom odvíja začiatok premlčacej lehoty a naopak, že žalobca má vynaložiť všetko úsilie na to, aby mohol svoju zmluvu analyzovať a aby sa mohol o prípadnom bezdôvodnom obohatení dozvedieť čo najskôr. V tomto smere najvyšší súd odsúdil prax spotrebiteľských združení, ktoré zachraňujú uplynutie premlčacej lehoty tým, že vystavia klientovi potvrdenie o tom, kedy sa skutočne dozvedel o tom, že mu vzniklo bezdôvodné obohatenie. Potom je tu druhá názorová línia, ktorú zastáva Krajský súd v Prešove, ktorý je odvolacím súdom aj v tomto konaní, kde krajský súd akceptuje túto prax spotrebiteľských združení a tvrdí, že spotrebiteľ ako osoba, ktorá nemá dostatok právnych vedomostí, sa o tom, že zmluva je bezúročná a teda že vznikol nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia, dozvie až vtedy, keď sa poradí s právnym zástupcom alebo inou kvalifikovanou osobou a z tohto pohľadu je úplne jedno, kedy tak učiní. V danom prípade je evidentné, že ide o zneužitie práve tohto výkladu práva vykonaného odvolacím súdom v Prešove. Je evidentné, že ak by aj pripustil tento prísnejší výklad začatia plynutia premlčacej lehoty, v danom prípade je nevyhnutné premlčanie konštatovať. Nie je možné pripustiť verziu, s ktorou jednoznačne drzo prichádza žalobca na pojednávanie, ktorý už pred týmto konaním mal preukázateľné dva súdne konania ohľadom tej istej zmluvy a dnes sa odvažuje pred súdom tvrdiť, že ani v prípade prvého konania, ani v prípade druhého konania sa o prípadnom bezdôvodnom obohatení nedozvedel a dozvedel sa o ňom až pri začatí tretieho konania v r. 2016. Zdôraznil, že žalobca bol celý čas zastúpený kvalifikovanými právnymi zástupcami, ktorí zmluvu videli, urobili mu z nej právnu analýzu a vyvodili z nej dve žaloby, v ktorých, opätovne zdôraznil, bol žalobca v oboch prípadoch v plnom rozsahu úspešný. Nie je jednoducho udržateľné tvrdenie žalobcu, že napriek týmto dvom predchádzajúcim analýzám vykonaným kvalifikovanými právnymi zástupcami sa nedozvedel o tom, že mu vzniká prípadný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale dozvedel sa o ňom až v r. 2016. Pokiaľ by tak skutočne bolo, bolo by to na ťarchu kvality právneho poradenstva, ktoré žalobca dostal predtým a zakladalo by to prípadný vzťah zodpovednosti jeho predchádzajúcich právnych zástupcov k nemu. V žiadnom prípade však nemôže touto okolnosťou samou o sebe konvalidovať uplynutie premlčacej lehoty, ktorá v danom prípade uplynula najneskôr v r. 2015, to znamená po tom, čo jeho právne zastúpenie a čo analýzu zmluvy vykonal prvý kvalifikovaný právny zástupca. Má za to, že aj napriek pomerne širokej podpore, ktorá sa spotrebiteľom v oblasti všeobecných súdov dostáva, nie je možné dospieť do polohy, kedy táto ochrana sa zmení na opačný extrém, kde dochádza k šikanóznemu zneužívaniu tejto súdnej ochrany. Poslednú splátku vo vzťahu k tej istej zmluve žalobca zaplatil v r. 2012, žaloba bola podaná v r. 2017. Právna analýza prvá bola vykonaná v r. 2013. Jednoducho nie je možné, aby po uplynutí tak dlhého času poskytol súd žalobcovi už po tretíkrát právnu ochranu a opäť mu priznal nárok, ktorý je už dávno premlčaný. V tomto prípade má za to, že ani spotrebiteľ nie je zásady právo patrí bdelym a má za to, že subjektívna doba dvoch rokov je dostatočná na to, aby žalobca v pozícii spotrebiteľa získal právnu pomoc, ktorá mu umožní zmluvu analyzovať a prípadne z nej vyvodiť a zažalovať oprávnené nároky. Na základe uvedeného má za to, že je dôvod žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Ich obrana spočíva v premlčaní nároku žalobcu, ktoré premlčanie vzniesli a momentálne nevie zaujať

stanovisko, či istina, resp. suma 9.667,46,- eur bola žalobcom právnomu predchodcovi uhradená. Má k dispozícii prehľad splátok, momentálne však je potrebné to prejsť a nevie k tomu zaujať stanovisko ohľadom tejto sumy. Podľa informácií žalobca L. N. uhradil poslednú splátku v súvislosti so zmluvou, ktorú uzavrel s firmou Consumer Finance Holding, a.s., bolo to v r. 2012, presne nevedel uviesť, bolo to 05.10.2012, išlo o sumu 200,- eur. V rámci záverečného návrhu uviedol, že žalovaný sa vyjadril, aj na dnešnom pojednávaní a zaujal stanovisko ku celej veci, na týchto vyjadreniach nechce nič meniť, trvá na nich a jednoznačne stanovisko spočíva na tom, že namieta premlčanie nároku žalobcu. Okrem tejto skutočnosti poukázal aj na ďalšie veci s tým súvisiace, na základe ktorých žiadal žalobu zamietnuť. Žiadal priznať aj trovy konania. Poukazuje na tú skutočnosť, že porada s právnym zástupcom ohľadom platnosti alebo neplatnosti zmluvy, ktorú uzavrel s firmou Consumer Finance Holding, a.s., právnym predchodcom žalovaného, sa vykonala už v r. 2013. To, že právny zástupca, resp. predchádzajúci právni zástupcovia mu neanalyzovali neplatnosť tejto zmluvy, nemení na veci, že ide o nárok premlčaný.

13. Právny zástupca žalobcu, ako aj žalobca na pojednávaní uviedli, že trvajú na podanej žalobe pokiaľ sa týka vykonaného dokazovania. Okrem skutočností, ktoré boli doteraz uvedené z ich strany v písomnej a ústnej forme, nepovažujú za potrebné viac vecí čo dodávať. Žiadajú žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania v plnej výške. Žalovaný považuje zmluvu, ktorú uzavrel s firmou Consumer Holding, v rozpore so zákonom. Bolo to v máji 2016. Žalobca sa to dozvedel prostredníctvom združenia Brániť sa opláti. Súdne konanie, ktoré sa viedlo na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou, sp. zn. 9C/69/2013 sa netýka tejto zmluvy. Pokiaľ si dobre žalobca pamätá, tak išlo o neplatnosť rozhodcovskej doložky. Myslí si, že uvedené konanie o neplatnosť rozhodcovskej doložky sa týkalo zmluvy, ktorú uzavrel s Consumer Finance Holding, a.s., a o ktorú ide aj v tomto konaní. Menili sa jeho právni zástupcovia. O tom, že ide o bezdôvodné obohatenie sa dozvedel až od terajšieho právneho zástupcu v máji 2016.

14. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení spotrebiteľa a žalovaný v postavení dodávateľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi stranami bola uzatvorená Zmluva, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške vo výške 5.927,11 eur s mesačnou splátkou 194,14 eur, ročnou úrokovou sadzbou 23,36 % a RPMN 31,89 %. V zmysle vyššie citovaných ustanovení musí Zmluva okrem všeobecných náležitostí obsahovať aj údaje podľa § 4 ods. 2 ZoSU. pričom neuvedenie niektorých z nich zákon sankcionuje tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že Zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že pri stanovení výšky mesačnej splátky mal žalovaný v úverovej zmluve presne stanoviť mesačnú výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov (oddelené), tak ako to predpokladá (resp. stanovuje) zákon o spotrebiteľských úveroch. Za naplnenie tejto náležitosti nie je možné považovať uvedenie mesačnej splátky bez špecifikácie istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ podľa citovaných zákonných ustanovení má právo na informácie o tom, v akej sume splatí samotnú istinu úveru v mesačných dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky a v akej výške platí tieto úroky.

16. Zmluva ďalej neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Termín konečnej splatnosti musí byť uvedený v zmluve presným dátumom, nie je prípustné, aby sa spotrebiteľ k tomuto údaju dopracovával výkladom a výpočtom, teda nepostačuje ak je uvedená konečnou splatnosťou ako 72 mesiacov.

17. Zmluva ďalej obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN v neprospech spotrebiteľa. Podľa údajov zverejnených na stránke <https://ekonomika.sme.sk> bola priemerná RPMN pri spotrebiteľských úveroch pri výške úveru 5.927,11 eur, s pravidelnou mesačnou splátkou 196,14 eur a dobou splácania 72 mesiacov vo výške 40,61 %. Splatená suma tak predstavovala 14.122,08 eur. Uvedenie vyššej priemernej RPMN, ako má byť, je v neprospech spotrebiteľa, pretože táto slúži na to, aby si spotrebiteľ mohol porovnať výšku RPMN svojho úveru v porovnaní s obdobnými úvermi. Ak žalovaný v Zmluve uviedol priemernú RPMN vyššiu ako bola, uviedol žalobcu do omylu ohľadne výhodnosti poskytovaného úveru. Zákon síce stanovuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov ak nie je uvedená priemerná RPMN,

avšak nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa môže z hľadiska posudzovania výhodnosti/nevýhodnosti úveru spotrebiteľom pôsobiť dokonca negatívnejšie ako samotné neuvedenie priemernej RPMN. Súd preto zastáva názor, že nesprávne uvedená priemerná RPMN v neprospech spotrebiteľa má za následok rovnako to, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

18. Vzhľadom k tomu, že úver je bezúročný a bez poplatkov a medzi stranami nebolo sporné, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 5.927,11 eur, pričom žalovanému poukázal platby v celkovej výške 9.667,46 eura, žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 3.740,35 eura, a preto je povinný toto bezdôvodné obohatenie žalobcovi vydať.

19. Žalovaný vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd nemá dôvod neveriť, že žalobca sa o bezdôvodnom obohatení dozvedal v máji 2016, čo vyplýva aj z prehlásenia Združenia Brániť sa opláti BSO a taktiež žalovaný nepreukázal, že sa tak dozvedel skôr. Pokiaľ ide o objektívnu lehotu, tak žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Neuvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, termínu konečnej splatnosti a uvedenie nesprávneho údajov o priemernej RPMN, nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom. V danom prípade je teda 10 ročná premlčacia doba. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

20. Dlh, vzniknutý bezdôvodným obohatením je dlhom, ktorého zročnosť nie je určená právnym predpisom, alebo rozhodnutím súdu, alebo nevyplýva z dohody účastníkov, a preto je dlžník, v tomto prípade žalovaný, podľa § 563 OZ povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Za prvú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia súd považoval doručenie žaloby žalovanému (04.05.2018), a preto sa nasledujúci deň dostal žalovaný do omeškania. Vzhľadom na uvedené zaviazal ho súd na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % (súd je viazaný návrhom) ročne zo sumy 3.740,35 eur od 05.05.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

21. Výrok o trovách konania právne odôvodnil ust. § 251, § 255 ods.1, 2 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), tak, že žalobca bol v konaní úspešný, a preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

22. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 odsek 1 písm. b), f) a h) C.s.p. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne, ak bude mať podmienky na rozhodnutie vo veci za splnené, aby vo veci sám rozhodol tak, že žalobu zamietne. Žalovaný v odvolaní namieta uplynutie premlčacej doby. Uviedol, že prvá odborná právna analýza zmluvy, ktorá je predmetom sporu bola vykonaná najneskôr v roku 2013. Druhá právna analýza najneskôr v roku 2014. Od roku 2013 žalobca vedie so žalovaným nepretržite súdne spory ohľadom jednej a tej istej zmluvy. Napriek tomu, žalobca v tomto konaní tvrdí, že o bezúročnosti zmluvy sa dozvedel až po porade so združením na ochranu spotrebiteľov „v máji 2016“ a preto jeho nárok nie je subjektívne premlčaný. Od roku 2013 je kontinuálne zastúpený právnym zástupcom a spotrebiteľským združením, má relevanciu jeho obrana, že „o tomto konkrétnom práve sa predtým s nikým neradil“. Podľa žalovaného nárok žalobcu na vydanie toho, čo zaplatil nad istinu úveru sa premlčal najneskôr 5.10.2014, teda dva roky po tom, čo žalobca zaplatil poslednú splátku v sume 200,- eur. Žalovaný poukázal na výpis splátok nachádzajúci sa v spise. V skutočnosti sa tento nárok premlčal ešte skôr. Všetky platby nad istinu úveru sa od okamihu ich zaplatenia premlčujú samostatne v 2 ročnej lehote. Žalobca o tých platbách vedel v deň ich zaplatenia, neposielal ich omylom. Ak by sa aj bral do úvahy dlhodobý názor Krajského súdu v Prešove o začatí premlčania „od porady“, tak v tomto prípade by sa premlčanie muselo odvíjať od prevzatia právneho zastúpenia v prvom spore v konaní sp. zn. 9C/69/2013 a to najneskôr odo dňa

podania žaloby. Je v tomto zmysle úplne jedno, že žaloba sa týkala inej časti zmluvy. Týkala sa tej istej zmluvy a bolo vecou právneho zástupcu, aby spotrebiteľovi analyzoval všetky prípadné nároky z tohto jediného právneho vzťahu. Žalovaný nárok je teda premlčaný v subjektívnej lehote aj v prípade výkladu presadzovaného odvolacím súdom. Argument o „tretej porade“ vo veci tej istej zmluvy je neudržateľný. Takto by sa spotrebiteľ mohol súdiť kvôli jednej zmluve donekonečna, vyberajúc si vždy inú jej časť.

23. K rozdeleniu splátok žalovaný v odvolaní poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/111/2014 z ktorých vyplýva, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. K správnosti RPMN uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku v bode 31 je nepreskúmateľné. Uvedenie linku na online kalkulačku je vadou preskúmateľnosti rozhodnutia, nakoľko tento prepočet nie je možné overiť. Žalovaný trvá na tom, že ním vypočítaná hodnota RPMN 31,89 % je správna. K neuvedeniu termínu konečnej splatnosti žalovaný uviedol, že v zmluve v časti označenej ako „Spôsob financovania“ je uvedené počet splátok 72, dátum prvej splátky 4.2.2008, ďalšie splátky sú splatné vždy 4. dňa v mesiaci. Z uvedeného podľa žalovaného je zrejmé, že pri pravidelnom platení úverová záťažnosť spotrebiteľa skončí dňa 4.2.2014. Opačný výklad je šikanóznym výkladom práva a jeho súdna ochrana sa úplne míňa poslaním súdneho konania. Žiadny právny predpis na uvedenie konečnej splatnosti vo formáte deň - mesiac - rok, neexistuje, rozhodnutie súdu v tomto smere je úplne bez zákonného podkladu. Zákon ukladá len povinnosť uviesť tento údaj tak, aby spotrebiteľ vedel určiť koniec splácania úveru, čo žalovaný bezpochyby splnil. Poukázal na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci Home Credit c/a Klára Bíróová, sp. zn. C-42/15.

24. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

25. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

26. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca so žalovaným uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu č. XXXXXXXXXX dňa 20.01.2008. Žalovaný podaním zo dňa 21.05.2018 označeným ako „Vyjadrenie k žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia“ vzniesol námietku premlčania. Vo svojom vyjadrení poukázal na to, že tvrdenie žalobcu, že sa o bezdôvodnom obohatení žalovaným dozvedel až v máji 2016 od združenia Brániť sa oplatí je účelové, nakoľko žalobca je zastúpený tým istým právnym zástupcom od roku 2013. Na pojednávaní dňa 20.03.2019 k vnesenej námietke premlčania žalovaný opakovane uviedol, že žalobca bol úspešný v dvoch súdnych konaniach ohľadom tej istej zmluvy, po celý čas bol právne zastúpený, a preto nie je udržateľné tvrdenie žalobcu, že napriek dvom právnym analýzám vykonanými kvalifikovanými právnymi zástupcami sa nedozvedel o tom, že mu vzniká prípadný nárok na bezdôvodné obohatenie. Žalobca podal na Okresný súd Vranov nad Topľou žalobu o neplatnosť rozhodcovskej doložky v roku 2013 sp.zn. 9C/69/2013, v roku 2014 podal žalobca žalobu na Okresný súd Vranov nad Topľou o zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia sp. zn. 4C/174/2014, v oboch týchto konaniach bol žalobca úspešný. Žalobca si uplatňoval nároky zo zmluvy, ktorá je aj predmetom tohto sporu o vydanie bezdôvodného obohatenia.

27. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa odseku 2, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

29. Z odôvodnenia súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie sa nezaoberal týmito predloženými dôkazmi. Možno súhlasiť so žalovaným, že súd nedostatočne posúdil predložené dôkazy a týmto postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

30. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ust. § 220 C.s.p.. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Podľa ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

31. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p. dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. rozhodol tak, že zrušil rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko nedostatočne odôvodnené rozhodnutie je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

33. Po vrátení spisu bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť nárok žalobcu, ktorý si uplatňuje žalobou v tomto konaní. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude ustáliť moment začatia plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby u žalobcu a následne svoje rozhodnutie náležite odôvodniť s odkazom na konkrétne skutkové okolnosti.

34. Prvoinstančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

35. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).